

૩. ઘડતર

પ્રતાપસિંહ હ. રાઠોડ ‘સારસ્વત’

જન્મ : ૧-૬-૧૯૪૧

કવિ પ્રતાપસિંહ હરિસિંહ રાઠોડનું વતન સાબરકાંડા જિલ્લાનું સીતવાડા ગામ છે. તેઓ શિક્ષક અને આચાર્ય તરીકે નિવૃત્ત થયા છે. ‘મથામજા’ અને ‘વાઢરોટ’ એમના કાચ્ય-સંગ્રહો છે. ‘જવારા’ એમનું લોકસાહિત્યનું પુસ્તક છે. એમણે એક નવલક્ષ્ય પણ આપી છે.

“ઘડતર” સોનેટમાં શાળાને તીર્થ સાથે સરખાવી છે. શાળા વિદ્યાર્થીનો સર્વાગોળ વિકાસ કરે છે, તો સાથેસાથે વિશ્વબંધુત્વ, સમભાવ, પર્યાવરણપ્રીતિ, વિનય, વિવેક, સામાજિક મૂલ્યોની જ્ઞાનવજી સાથે મौલિક મૂલ્ય સ્થાપનની પ્રેરણા પૂરી પાડે છે. મા-બાપના જેવું જ વરદ્દ-તીર્થ એવી શાળાની મંગલક્ષ્ય - ઘડતરપ્રથા ચિરસ્થાયી રહો, એવો આદર ને પ્રેમ આ સોનેટમાં વક્ત થયો છે.

જવાને શાળામાં મન થનગને મોર થઈને;
જતા નિત્યે મીતે દફતર ભરી સજજ થઈને.
મળેલા સંસ્કારો સભર ભરી માનીય મમતા;
ઉમેરાતાં એમાં નિતનિત નવાં ભાવ-ક્ષમતા.
ભણી નોખા-નોખા વિષય મળતી દણ્ણ નવલી;
અને યોગો-ધ્યાને કસરત કરી, કાય કસવી.
પછી ચિત્તે હૈયે મન પર પડી, ભાત ઉમદા;
ખરે વિદ્યા સોહે વિનયભર વ્યવહાર કરતાં !
વિવેક આનંદે સમરસ થશે જીવન-લીલા;
સમાજે ચીંધેલા નિયમ, ભરવાં મૂલ્ય નવલાં.
ભૂંસાયા ભેદો સૌ હદ્ય જગબંધુત્વ ભજશું;
પશુ, પંખી વૃક્ષો સહૃદ-સહ-અસ્તિત્વ રચશું.
ઉછેર્યા મા બાપે પણ અવર, તું, તીર્થ વરદા;
ટકી રહે તારી મા ! ઘડતરપ્રથા, મંગલક્ષ્ય !

● શબ્દસમજૂતી

થનગને નાચે નિત્યે હંમેશાં નોખા નોખા જુદા-જુદા દણ્ણ નજર નવલી નવી કાય કાય, કસવી પરખ કરવી, ચકાસણી કરવી. ચિત્તે મને, ચિત્તથી ખરે ખરેખર સોહે શોભે વ્યવહાર આચરણ, વ્યવહાર ભૂંસાયા નાશ પામ્યા અવર બીજા વરદા વરદાન આપનાર, કૃપાળું